

TOR:s yttrande

Sedan Taxeringsnämndsordförandenas Riksförbund beretts tillfälle avgiva yttrande över 1966 års fastighetstaxeringskommittéers betänkande "Fastighetstaxeringens regler och organisation" (SOU 1968:32), får förbundet anföra följande.

I betänkandet har bl. a. väckts frågan om att upphöra med att åsätta icke skattepliktiga fastigheter taxeringsvärde. Kommittéerna är emellertid inte beredda att framlägga förslag om sloandet av taxeringen av sådana fastigheter, eftersom svårigheter kan befaras uppkomma vid värdering av skattepliktig del av fastighet i de fall, då fastighet enligt gällande bestämmelser kan vara uppdelad på en skattepliktig och en icke skattepliktig del. Förbundet kan inte dela denna uppfattning. Visserligen kan i vissa fall en värdering av den icke skattepliktiga delen vara påkallad, men det synes inte nödvändigt att föra ut sådant värde i taxeringslängd. Fördelning vid inkomstberäkningen av intäkter och omkostnader på skattepliktig och icke skattepliktig del av fastighet torde inte förekomma i sådan omfattning, att särskilt taxeringsvärde behövs på den icke skattepliktiga delen. Härtill kommer att om fastighet övergår från att vara av icke skattepliktig till att vara av skattepliktig karaktär merendels ett mindre tillfredsställande värde torde erhållas, om man åsätter nytt taxeringsvärde på grundval av värderingen av fastigheten såsom icke skattepliktig.

Ett slopande av taxeringen av icke

skattepliktiga fastigheter skulle onekligen innebära en påtaglig förenkling av taxeringsarbetet och då frågan därom nu väckts, synes densamma böra bli föremål för närmare övervägande. I avvaktan därpå kan såsom en etapp på vägen godtagas förslaget om att försvarsfastigheter, som nu principiellt är undantagna från skatteplikt, inte skall vid 1970 års fastighetstaxering vare sig deklarerar eller taxeras.

Frågan om ändrad benämning av jordbruksfastighet och annan fastighet har även diskuterats i betänkandet. Härutinnan kan möjligen ur de synpunkter, som framhålles i betänkandet, beteckningen lantbruksfastighet godtagas, även om det inte synes önskvärt att en så väl inarbetad beteckning som jordbruksfastighet ändras. Mera tveksamt ställer sig förbundet till förslaget om beteckningen bebyggelsefastighet i stället för annan fastighet. Skall den också i taxeringssammanhang väl inarbetade beteckningen annan fastighet utbytas, synes en mera adekvat benämning böra eftersträvas.

Beträffande vad som anförts i fråga om taxeringen av annan fastighet har förbundet fäst sig vid att värderingen av marken som är av stor betydelse vid taxeringen, ägnats endast ringa utrymme. Markvärderingen bör ingående förberedas och det bör vid utfärdandet av anvisningar härför vid nästkommande taxering noga understrykas att så verkligen sker.

Vad beträffar fastighetstaxeringsombuden framhåller kommittéerna som angeläget att ombuden genom sin verksamhet skall kunna antas besitta sakkunskap i fråga om fastighetsvärdering. Man anser möjligt att inom lantmäteri-, lantbruks-, skogsvårdsstyrelse- och länsbostadsorganisationerna samt hos kommunala myndigheter finna personer som är villiga att mottaga ombudsuppdrag. Det synes mindre välbetänkt att behovet av sakkunskap i fråga om fastighetsvärdering ensidigt betonas, när det gäller fastighetstaxeringsombuden, medan den föreslagna befattningshavaren på länsstyrelsen i första hand anses böra vara specialist på administrativa och organisatoriska detaljer som aktualiseras av fastighetstaxering. Insikterna i sådana detaljer är enligt förbundets förmenande av lika stort värde hos fastighetstaxeringsombuden. Rekrytering av fastighetstaxeringsombuden från lokala skattemyndigheter och länsstyrelser synes vara väl så påkallad som från lantmäteri-, lantbruks- m. fl. namngivna organisationer och myndigheter.

Förslaget om att överflytta vissa uppgifter i fråga om sortering av deklARATIONER, längdföring och underrättelser om preliminärt åsatta taxeringsvärden från nämnderna för allmän fastighetstaxering till de lokala skattemyndigheterna står i överensstämmelse med vad som gäller eller planeras gälla vid inkomsttaxeringen och får anses som en lämplig rationaliseringsåtgärd. Förbundet har därför ingen erinran emot detta förslag, om det kan genomföras utan hinder av de lokala skattemyndigheternas fullgörande av övriga åligganden. Under nämnda förutsättning skulle som en

önskvärd serviceåtgärd åt fastighetstaxeringsnämnderna även tjäna infordrandet av fastighetsdeklARATIONER, varvid förbundet likväl är medvetet om att svårigheter kan föreligga att mera rutinmässigt införskaffa sådana deklARATIONER, när det gäller samägda och andra fastigheter på områden av speciellt landsbygdskaraktär.

Även om intet utsagts därom i förslaget förutsätter förbundet att det på skattemrådet införda ADB-systemet så snart sig göra låter även tages i anspråk på lämpligt sätt inom fastighetstaxeringen, närmast då vad avser registrering och utskrift av underrättelser m. m.

Det framlagda förslaget om inrättande av särskilda nämnder och distrikt vid särskild fastighetstaxering finner förbundet välbetänkt. Även här finns behov av medverkan i servicehänseende från lokala skattemyndigheternas sida.

Förbundet vill i anslutning till vad som anförts i betänkandet i fråga om kursverksamhet rörande fastighetstaxering och vad därmed sammanhänger erinra om att förbundet sedan länge i anslutning till de allmänna fastighetstaxeringarna regelmässigt anordnat kurser i Stockholm för ordförande i fastighetstaxeringsnämnder m. fl. Då intresset för dessa kurser liksom utbytet härav varit stort, kan det ifrågasättas om de inte bör infogas som ett led i den statliga kursverksamheten. Kursverksamheten synes för övrigt böra omfatta även det praktiska arbetet vid allmän fastighetstaxering.

Förbundet vill slutligen beröra ett par tekniska detaljer.

Kommittéerna förordar att till fastighetstaxeringsnämndernas tjänst upprättas särskilda fastighetsförteckningar i stället för avier för varje fastighet. Systemet med avier har emellertid — såsom på sina håll framgick vid 1965 års allmänna fastighetstaxering — stora fördelar, varför frågan torde bära ytterligare övervägas. I fråga om längdföringen förutsättes successiv leverans av deklara-tionsmaterialet till lokal skattemyndighet. Behov kan emellertid förefinnas att fastighetstaxeringsnämnden under hela taxeringsperioden har tillgång till deklara-tionerna med hänsyn till den jämförande granskning inom ramen för hela deklara-tionsmaterialet, som kontinuerligt be-höver äga rum.

Moms-litteratur

Nyutkommen moms-litteratur

I häfte nr 7—8 av tidskriften detta år aviserades K. Olov Anderssons, Hans G. Lundins och Folke Nilssons böcker ”Moms, mervärdeskatt för lantbrukare” och ”Moms, mervärdeskatt för företagare”. Böckerna har utkommit inom utlovad tid. Pris 20 kr per bok. LT:s förlag.

Ytterligare en moms-kommentar har nu kommit. Den har departementsrådet Hans Fridolin och docenten Dag Helmers till författare och heter ”Mervärdeskatten, handledning, lagtext med kommentar. Förläggare är P A Norstedts & Söners förlag och Industriförbundets förlag. Boken är häftad och omfattar, sakregistret inbegripet, 240 sidor. Pris 24 kronor.